

door de feestdagen werden ingekrompen doch wij zijn er ook van overtuigd, dat wanneer de Russische geestelijkheid in den strijd voor haar bestaan zoo geheel afhankelijk blijft van de gemeentelieden, in aanmerking genomen het zedelijk peil waarop deze staan, het tot groote schade zijn zal voor kerk en volk.

Gemeen de Nieuw.

De Zendingvereeniging van de Episcopale kerk heeft een leger van niet minder dan 730 zendingelingen in dienst, waarvan slechts 491 tractement uit de zendingkas ontvangen. Van deze Engelse Zendingelingen leven er 67 van eigen middelen, 23 worden door de Zendingvereenigingen in Australië, Zuid-Afrika en Canada bezoldigd; 40 door plaatselijke kerken of vereenigingen onderhouden; 28 door de z.g. vereeniging van zendingelingen; 31 door andere vereenigingen, terwijl een zestigtal uitgezonden is voor rekening van private personen. Van de 39 zendingelingen die in dit najaar zullen worden uitgezonden, komen 35 niet ten laste van de kas der Church Missionary Society; 7 willen in het geheel niet bezoldigd worden; 43 vertrekken er geheel voor rekening van private personen, terwijl de kosten voor een vijftal arbeiders zullen getrokken worden door Zendingvereenigingen in de koloniën.

Mocht het in Nederland ook eens gezen worden, dat jongelieden met gaven en geldelijke middelen zich aanboden, om door de kerken te worden uitgezonden, of dat rijke lieden op zich namen, om in het onderhoud te voorzien van een of meer dienaren des Woords die de kerken voor het arbeidsveld in Indië zouden willen afzonderen. Engeland's Staatskerk geeft een beschamend voorbeeld.

WINKEL.

Door Kinderen.

Oud en Nieuw.

Nog enkele dagen en dit jaar, nog enkele jaren en heel deze eeuw is voorbij. «We brengen onze jaren door als een gedachte, zegt de Schrift. En al is dit woord door Mozes gesproken voor 3500 jaar, en in de wilderness en voor een volk uit het verre Oosten, toch verstaan wij 't zoo goed als ware het nu, en in Nederland tot ons het eerst gezegd. Want der menschen harten zijn in alle eeuwen en overal dezelfde.

Wel hebben we reden den Heere God te loven en te danken, als Hij ons het oude jaar uit het nieuwe ontleent. Want wel een groote genade is het niet, dat Hij ons leven en welstand gaf en zooveel meer nog; dat Hij u, vrienden, den lust en de gelegenheid gaf om veel goeds, zoo 'k hoop, ook hier elke week te lezen, en mij 't vermogen en de kracht om het te schrijven. Ook is het verblijdend, dat de schrijver en de lezers zoo goede vrienden waren en bleven, gelijk ze v. d. door hun brieven, en als we elkaar eens ontmoetten, toonden. Alleen moeten sommige lezers oppassen, dat ze niet onder hun brieven zetten: «Uw lieve vriend». Want zich zelf lief te noemen, dat gaat niet; 't best is als anderen 't ons doen.

Maar «lieve lezers» is ook zoo'n gewone uitdrukking, dat men wel eens in de war kan raken. Of nu echter alle lezers zoo lief zijn? Och, vrienden, laat ons maar erkennen dat er heel veel aan ontbreekt. Gods Woord leert ons duidelijk, dat we van nature niet lief, maar haatelijk en makelijken hatende zijn. Dit geldt voor kinderen en menschen, in huis, op school en in het leven daarbuiten. En zoo blijft het bij elk tot zijn gewoonte vernieuwd wordt, zijn hart bekeerd, en Gods genade, in Christus onzen Heiland, hem maakt tot een, die uit den dood is overgegaan tot het leven, en nu God liefheeft en ook zijn naasten.

Zoo is er dan ook in den mensch een verandering noodig van oud tot nieuw. En al de jaarsveranderingen herinneren ons daaraan, gelijk de dingen die men ziet beelden zijn van de onsterfelijkheid. Nu zijn er zeker veel menschen en kinderen, die op Oudejaar en Nieuwjaar niet over deze dingen maar wel over heel wat anders denken. Doch dat is verkeerd en gevaarlijk. Want het voornaamste moet eerst komen, en 't voornaamste is niet een geestelijke avond of uit heilwenschen gaan met al wat er bij komt, of wat ontvangen, maar dat het oude nieuw wordt.

Daarop moet ons oog zijn gericht. Gij moogt gerust vrolijk zijn, en moet dat wezen over al de weldaden die God u beweest. Maar zij zij nooit meer verheugd en inniger verblijd, dan wanneer ge het nieuwe jaar moogt ingaan met een nieuw hart, en met het oude ook den ouden mensch, d. i. de arde allegen. En de jaarswisseling maant ons nog bijzonder ernstig tot dit alles, omdat ze ons ook zegt: zij wordt onder, uw levenstijd korter. Velen, die 't jaar met u beginnen, zijn er al niet meer. De gedachte dezer wereld gaat voorbij. Maar daar is een eeuwige Koninkrijk van God bereid voor die Hem liefhebben. Zoekt eerst dat Koninkrijk en zijn gerechtigheid, zegt de Heere Christus.

Mozes, de man Gods, heeft het schoone Oudejaarslied gedicht, den oren psalm. Daar staat ook een schoone heilwenschen in, dien we elkaar willen toebidden bij de intrede des nieuwen jaars:

«De lieflijkheid des Heeren onzes Gods zij over ons».

Zie, niet onze lieflijkheid, maar die des Heeren is het, waarin we dus roemen. Zijn gunst en goedertierenheid. En als we die kennen en smaken, zal de lieflijkheid in ons wel volgen. Zoo geve Hij ons in 't nieuwe jaar veel voor elkaar te zijn, en 't zij we geven of ontvangen in alles Hem te verheestiken!

EEN TREURIG SLOT.

XXXI.

Den 7den Juli 1885 trok een dichte schare des morgens in gespannen verwachting uit de «bovenpoort» van Metel, burgers, ridders, menschen van allerlei slag. Hoog te paard zag men den schout en den koninklijke «Voogd», statig in 't aart met de bloote degen in de hand, ten teken, dat op den «galgenberg» een rechtspraaking zou plaats hebben. Achter hen gingen in rijen de schepenen en de stamhouders der adellijke geslachten. Na hen kwam de man, die thans aller oogen trok, Die Kolup, de valschkeiter, bevestigd door zijn drie getrouwen, en omringd door een menigte gewapenden. Die zag bleek, maar londe geen vrees.

Bij 't galgenhoijs op den grooten weg onder aan den berg, hield men stil. De ridders stegen af, en gingen door de zij der koninklijke wachters heen naar boven. Op alle hoogen wapperden de vanden van Rudolfs gewapenden. Hij zelf stond op de hoogte, die hier uit het gebergte merklijk vooruitging, een vrijen blik over heel den omtrek toelast. Rudolfs groote, slanke gestalte, met het kale hoofd en het bleke, ernstige gezicht trok de aandacht. Beneden hem lag het smalle stuk weiland, dat nog het «keizersland» heet. Daar was een brand-

stapel opgericht, en stonden de heulsknechten te wachten.

Toen de veroordeelde bij den brandstapel was gekomen, scharden de schout, de voogd, de schepenen en de gewapenden zich in een kring. Men nam den grijsaard de ketenen af die hij droeg, voerde hem op den brandstapel, en bond hem aan een paal. Menigeen wendde het hoofd af om 't schrikkelijk schouwspel niet te zien, dat nu volgde. Het hout werd aangestoken, en snel omgaven rook en vlammen den ongelukkige, die daar boven stond. Men hoorde hem nog met half verstikte stem uitroepen: «Heere, erbarm u mijner!» Toen werd alles stil. De ziel was het lichaam ontvonden.

Kunald, Wolfram en Egbert bewoonden den doode oprecht. Ook koning Rudolf moet, naar de overlevering meldt, door het treurig einde van zijn tegenstander diep getroffen zijn geweest. Hij zag hoe spoedig 't met alle aardse macht en heerlijkheid uit kon zijn. Hoeveel gevaar omzweefde niet zijn eigen kroon en leven!

Tie Kolups drie getrouwen gingen na zijn dood ongemoeid weg, en leidden verder van het hun nagelaten geld een onbekommerd leven. Vrij genadig werden ook de verdere aanhangers van den valschen Frederik behandeld. Alleen de stad Nuys kwam er slecht af, wat te begrijpen is, als ik u zeg, dat aan bisschop Sifrid werd opgedragen haar te tuchtigen. De woeste kerkvoogd vernielde de stad, en koelde nu zijn wraak in 't bloed der burgers. Doch ook voor hem sloeg het uur der wraak. In den slag van Woeeningen, waarover we reeds spraken, werd hij in een strijd met den hertog van Brabant en den graaf van Berg, ja niet zijn elgen Keulse onderdanen, geheel geslagen en bleef langen tijd gevangen. Hij had nu den tijd tot zich zelf te komen.

Koning Rudolf had in Tie Kolup zijn gevaarlijksten vijand verloren. Verder regeerde hij rustig, en won veler hart door zijn wijsheid, dapperheid en rechtvaardigheid.

De middeleeuwen waren een boze tijd in bijna alle opzichten. 't Beste wat men er van kan zeggen is, dat ze voorbij zijn. God geeft ons zoowel in het stoffelijke als in 't geestelijke betere dagen te beleven. Dat danken we aan het Licht van Zijn Woord, dat het oude deed voorbijgaan en alles nieuw maakte, ook en vooral in het land waar de Frederiks en de Rudolfs hebben geregeerd.

HOOGENBIRK.

INGEZONDEN STUKKEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie.)

Hoogachtbare Redacteur!

Gaarne wil ik mijne gedachten zeggen aangaande de samensmelting der Boeren- en Kleurlingengemeente te Humpata.

De gemeente der Trekboeren is niet zoo groot, dat een predikant niet tevens voor de Kafferchristenen kan zorgen, maar dat kan toch niet aangaan, indien er niet een zeer groote verandering in de denkwijs der Trekboeren komt.

Wel kan men in het dagelijksch verkeer weinig of niets merken van wat men rassenaam noemt, want Boer en Kleurling gaan tamelijk vriendenschappelijk met elkaar om. (Ik bedoel hier de z.g. makkelingen en niet de wilde heidenen). Alleen laat de Boer zijne meerderheid blijken, doordat hij den Kleurling altijd eerst laat groeten, en hij wel terug groet, maar nimmer den hof afneemt of hem de hand reikt. Ook zal een Boer nooit aan dezelfde tafel met een Kleurling eten. Dit zijn echter kleinigheden, waarvan Boer noch Kleurling anders weet, of het behoort zoo.

Deze verhouding zal ieder wel kunnen begrijpen, daar er misschien in ons land ook tal van voorbeelden zijn, waar de verhouding tusschen heer en knecht even zoo is.

Samen met de Kleurlingen naar een kerk gaan, hiervan wil niemand der Boeren iets hooren. Ik geloof, dat zelfs de Kleurlingen er volstrekt niet mede ingenomen zouden zijn, en dat ze veel liever zelf een leeraar zouden willen hebben.

Evenmin zullen de Trekboeren zwarte kinderen in een school toelaten, waar de hune onderwijs ontvangen.

Algedacht nu van deze verhouding tusschen Kleurling en Boer, zou het m. i. ook nog niet wenschelijk zijn, dat de beide gemeenten verenigd werden, daar men zich toch niet alleen tot de makke bevolking moet wenden, maar ook de wilde negers en woeste Berg-Damara's trachten tot Jezus te brengen.

Gezied dus, dat «mak volk» wert toegelaten; de heidenen, die bijna ongekend gaan, en de reukorganen der Blanken ten eerste beledigen, zouden dan nog buiten moeten blijven. Bovendien kan een zending alleen onder de Kleurlingen ook werk genoeg vinden, wijl hij dagelijks de zwarte kinderen en volwassenen, die er den tijd voor hebben, zal moeten onderwijzen.

Er zou wel een onderwijzer met kunnen gaan, maar dan blijft er weinig werk voor den zending over, omdat de gemeente alleen des Zondags kan samenkomen.

Avonds kan er geene vergadering gehouden worden, wijl de wegen en paalen in het donker onbegaanbaar zijn, en ook in het er vanwege het wild gedierde dikwijls zeer gevaarlijk te loopen. Ieder, zoowel Blanke als Zwarte, blijft dan thuis.

Indien de schoolreus echter wat naar de omstandigheden geregeerd worden, dan blijft er ook nog wel tijd over om de Kleurlingen in huis en hut te bezoeken.

Dat zich reeds drie predikanten hebben bereid verklaard om naar Humpata te gaan, is een zeer verblijdend teken. Nu spreekt het vanzelf, dat niet alle drie daar heen kunnen gezonden worden; maar toch, indien deze Broeders ondersteuning kunnen krijgen, of zelf bevestigd zijn, dan zou ik ten eerste aanraden: docht dien zendingsgloed toch niet uit, want in de omstreken van Humpata zijn nog duizenden negers, die nimmer van den Zaligmaker hebben gehoord. In het Oosten en Noord-oosten van Humpata wonen negerstammen, die bijna onteerbare kudden vee bezitten, met welke negers de Trekboeren dikwijls handel drijven, doordat een zending daar gemakkelijk kan komen en door bemiddeling der Boeren en wettelijke vriendelijk zal worden ontvangen. In Humpata zou dan zoo iemand eerst eenigen tijd kunnen vertoeven, om eenigzins met de taal der volken op de hoogte te komen.

Voorzover ik heb kunnen nagaan is de taal der negers van die streken nog niet in schrift gebracht. Spraakkunsten van negerstammen en dialecten, die eenige overeenkomst met die taal hebben, zijn uitgegeven in Portugal en Engeland. De overzettingen en andere kleine geschriften van de Finische zendingen, die onder de Oyamba ten Zuiden der Camero-rivier werkzaam zijn, kunnen tevens van veel nut wezen.

Men geve derhalve den moed niet verloren, er is werk voor tientallen van zendingen. U dankend Mijneheer de Redacteur voor de opname.

Uw dw. dr.
P. BIEWENOA.

Zijdijs.

Verbetering.

In vorig nummer van de *Herant* staat, dat de Synode der Geref. kerk in Z. Afrika begint: 1 Maart '98, moet zijn: 1 Maart '97.

Gereformeerde Gezindheid.

Gereformeerde Kerken.

BEROEPEN: Rhooen c.a., N. G. Kapteijn, te Leiden. — Zandam B. J. H. Feringa, te Klundert. — Biezeling c.a., A. Voegel, te Dinsloort c.a. — Purmerend en Terneuzen, R. W. de Jong, te Houten. — Axel, A. C. Kapteijn, te Andel. — Rijswijk (Z.H.) J. W. F. Roth, te Beesoyen. — Houten, (toez.) J. L. Bakk, te Rumpst. — Stiens, C. G. M. (Quack) J. C. te Winterswijk. — Groningen, J. Hoogenraad, te Wageningen. — Rotterdam vacature-Van Veen, D. J. Karres, te 's-Gravenhage, Vacature-Laan, J. H. Gunning, J. H. te Utrecht. — Suameer, C. J. Leemans, te Hoogeveen. — Vinkeveen, A. Remer, te IJsselmuiden bij Kampen. — Nijehaake c.a., F. C. Magendans, te Slijk-Ewijk. — Ellewoudwijk, (el. Gosh), W. van Roggen, cand. te Sloten. — Velsen, A. J. Ruys, te Oegstgeest. — Ossendrecht (toez.) W. Oudegeest, te Heerevaarden. — Avenashe bij Tiel, B. Boers, cand. te Zuidland.

Nederlandsche Hervormde Kerk.

BEROEPEN: Pernis, D. A. Boss van Charante, Zevenhuizen (Z.H.) — Vlieland, N. de Jager Meekbroek, te Graft. — Renesse, H. G. Oldeman Gzn. Ouwkerk op Duiveland. — Randwijk, J. J. C. van Toorenebergen te Genemuiden. — Scheldaburen, B. T. Mossel, cand. Groningen. — Akkerwoude, Marmarwoude en Purmerland, F. F. Faber, cand. te Doetinchem. — Elst bij Rhenen, Mijnsheerenland. — Ankeveen, Wapenvelde en N. Beierland, J. J. van Ingen, cand. te Utrecht. — Odijk (prov. Utrecht), J. W. F. Roth, te Beesoyen. — Houten, (toez.) J. L. Bakk, te Rumpst. — Stiens, C. G. M. (Quack) J. C. te Winterswijk. — Groningen, J. Hoogenraad, te Wageningen. — Rotterdam vacature-Van Veen, D. J. Karres, te 's-Gravenhage, Vacature-Laan, J. H. Gunning, J. H. te Utrecht. — Suameer, C. J. Leemans, te Hoogeveen. — Vinkeveen, A. Remer, te IJsselmuiden bij Kampen. — Nijehaake c.a., F. C. Magendans, te Slijk-Ewijk. — Ellewoudwijk, (el. Gosh), W. van Roggen, cand. te Sloten. — Velsen, A. J. Ruys, te Oegstgeest. — Ossendrecht (toez.) W. Oudegeest, te Heerevaarden. — Avenashe bij Tiel, B. Boers, cand. te Zuidland.

AANKOMEN: Benthuisen J. A. Boers, cand. — Tjerwerd en Dedgum, J. van Rijs, cand. te Heren. — Harnum, H. Gerbrand te Woudsend. — Ach, J. Brinkhorst, cand. te Zuidhollant. — Heeren c.a., W. de Visser, te Niehuve. — St. Maartensdijk (d. Zierikzee), C. J. Six Dijkstra, in Cortegene. — Biezeling c.a. Everdijk, J. van den Bergen, te Varsseveld.

VERAST: Goudswaard (Korndijk), J. de Visser, te Brakel. — Nunsloot c.a., H. M. W. Hupkes, te Menaldum. — Witterwium c.a., A. O. Heslinga, cand. te Groningen. — Stellendam, J. J. van Ingen, cand. te Utrecht. — Neebe (Gold), F. W. Drijver, te Groothuizen c.a. — Benningen, Weert en Ewijk, J. J. Kuiper, te Otterloo. — Brielste-Nieuwland, J. H. B. Habbeema, te Simonsdaven. — Weert en Bilterswijk. — Engelen en Empel, D. J. Veen, te Bergaren en Hernen. — Bilterswijk, Weert en Steernsweert, W. de Visser, te Niehuve. — Harnum, B. de Vries, te Hellendoorn. — Reeuwijk, J. A. Broers, cand. — Leersum, J. Steenbeek, te Vianen. — Voorthuizen, E. H. Jonkers, te Zuid-Beierland c.a. — Beekbergen, Vellinga, te Kootwijk.

Geabonneerden op DE HERAUT wordt beleefd verzocht, de abonnementsgelden over het 4de kwartaal, eindigende 31 Dec., ten bedrage van f 1.20, per postwissel over te maken aan de Administratie.

Op ontvangst van den postwissel wordt den afzender daarvan bericht gezonden.

J. A. WORMSER,
Directeur-uitgever.

Amsterdam, Dec. 1896.

Advertentien.

Heden nam de Heere tot Zich onze hartelijk geliefde Moeder,
Mevrouw de Weduwe
J. J. A. PLOOS VAN AMSTEL,
geboren BINKSHA,
in den ouderdom van circa 63 jaar.
Familie PLOOS VAN AMSTEL.
Zwolle, 20 December 1896.

L. G. WEISZ & Co.,
Commissarissen in Edeelen,
Prinsengracht bij de Prinsensstraat,
No. 157,
AMSTERDAM.

Voor billijken prijs TE KOOP aangeboden:
Negen groote Belgische Kerkklampen,
in gebruik geweest bij de Gereformeerde kerk te Hilversum B.
Inlichtingen geeft de Heer G. DEKKER,
Vaartweg 10, Hilversum.

VERSCHEENEN:
ZONDAGSSCHOOLROOSTER
voor 1897,
BEKEERT DOOR
Ds. N. A. DE GAAY FORTMAN.
Prijs f 0.04: 100 Ex. / 3. —
N. V. BOEKHANDEL,
AMSTERDAM, voorheen Höveker & Wormser.

Verschenen bij A. J. H. FLORKE,
te Hilversum:
BANGE DAGEN,
DOOR
WHILET.
Een boelend verhaal uit het Volksleven.
Uitnemend geschikt voor geschenk aan jongelieden.
Prijs ingenaald f 1.50; gebonden f 1.90.

BREEBAART'S ORGELHANDEL, Damrak 22, Amsterdam.
Grootste Importzaak en Handel.
UITSLUITEND IN ORGELS.
80 Orgels zijn in onze Magazijnen geëxposeerd, tegen de laagste, doch vaste prijzen, van af f 55. — tot f 1600.
Speciaal ingericht voor reparatiën aan ORGELS, van welk fabrikaat ook.
Vraag de Catalogi.
RUIM 200 STUKS DOORLOOPEND IN VOORRAAD.

P. VAN EIJK.

Firma JOHANNES KRAMER & Co.,
DAM 15—17, AMSTERDAM.

Koopen en verkoopen EFFECTEN, diverse LOTEN en vreemde COUPONS. Wisselen Gouden, Zilveren MUNTEN en vreemde Banknoten. Sluiten PROLONGATIEN en BELEENINGEN. Nemen gelden te DEPOSITO 1/2 pCt. onder de prolongatiekoers. Bedragen tot en met Duizend Gulden worden op vertoon terugbetaald.

EXCELSIOR.

Geïllustreerd Tijdschrift voor Neerlands Volk,
ONDER REDACTIE VAN

A. J. HOOGENBIRK en J. A. WORMSER.

Prijs per jaargang (12 Nrs. à 16 pag. en 12 Nrs. à 8 pag.) f 3.50.

Van de hand des Heeren WORMSER verschijnt onder den titel: VAN AMSTERDAM NAAR PRETORIA in „EXCELSIOR” een reeks schetsen en reisindrukken uit Afrika, met vele platen naar laatste opnamen versierd.

DE UITGEVER:
Amsterdam. N. V. BOEKHANDEL, voorheen Höveker & Wormser.

DE KINDERDOOP,

beschouwd met betrekking tot het bijzondere, kerkelijke en maatschappelijke leven.

DOOR

J. A. WORMSER.

Derde Druk.

MET EEN INLEIDING VAN

Mr. GROEN VAN PRINSTERER

en een kort woord vooraf van den zoon des schrijvers.

Prijs f 0.90.

De Uitgever:

N. V. Boekhandel,

voorheen HÖVEKER & WORMSER.

Amsterdam.

Van het

Christelijk Liedboek voor School en Huis,

UITGEGEVEN DOOR DE

Afdeling „Groningen en Omstreken”

van de Vereeniging van Christelijke Onderwijzers

en Onderwijzers in Nederland.

Prijs f 0.25.

wordt een present-Exempl. franco toegezonden aan ieder Hoofd eener Christelijke school, die het franco aanvraagt en zijne kwaliteit bij de aanvraag opgeeft.

De Uitgever,

Naaml. Vennootschap BOEKHANDEL,

Amsterdam. voorheen HÖVEKER & WORMSER.

ENCYCLOPÆDIE

DER

Heilige Godgeleerdheid,

DOOR

Dr. A. KUYPER.

Drie Deelen, ingenaald f 16.75; in drie halfdeelen banden f 21.25. (Losse banden per stuk f 1.—).

DE UITGEVER,

Amsterdam. N. V. BOEKHANDEL, voorheen Höveker & Wormser.

Heden verscheen bij de Naamloze Vennootschap BOEKHANDEL, voorheen Höveker & Wormser, te Amsterdam:

De Correspondentie over het Ontslag

VAN

Jhr. Mr. A. F. DE SAVORNIN LOHMAN,

als Hoogleraar aan de Vrije Universiteit.

AANGEVULD

DOOR

Mr. Th. HEEMSKERK,

ingeleend Secretaris van Curatoren der Vrije Universiteit.

Ingevolge opdracht van het Curatorium.

Prijs f 0.45.

Uitgave van de Naamloze Vennootschap BOEKHANDEL, voorheen Höveker & Wormser

Dagen van Goede Boodschap

DOOR

Dr. A. KUYPER.

Deel I. In den Kerstnacht. | Deel III. De Paaschmorgen.

„ II. Oud- en Nieuwjaar. | „ IV. Op den Pinksterdag.

4 deelen ingenaald f 3.60; in 4 fraaie stempelbanden f 5.80; elk deel afzonderlijk ingenaald f 1.20; gebonden f 1.75.

De Eerste Serie van de Goedkope Uitgave van

Dr. A. KUYPER's Werken

BEVAT DE VOLGENDE DEELLEN:

VOOR EEN DISTEL EEN MIRT.	à f 0.60, gebonden f 0.90
HOWIG UIT DEN ROTSTEEN, Deel I.	„ f 1.50, „ f 1.90
UIT HET WOORD, Deel I.	„ f 1.75, „ f 2.25
Idem, „ II.	„ f 1.75, „ f 2.25

Al deze deelen zijn gebonden in nette uniformbanden.

DE UITGEVER

Amsterdam. N. V. BOEKHANDEL, voorheen Höveker & Wormser.

ELKTRISCHE DRUKKERIJ, voorheen I. L. ABEND & ZONEN.

Dit blad is
Bijdragen
dit blad bet
aan den Uit
zendingen
kunnen voor

Dan

Is alzo,
algemeen
tot de men
geestelijke
kennis
Rom. 1:19
kennelijk is,
is', 266 zelf
hun hart ge
evenzoo erke
leert, dat d
de schepping
altoos uit a
zien worden
ons mensche
van God e
staande gebi
stond is de
geslacht in d
zem van da
en steeds v
de oude zom
steeds van k
Dit nu ver
uit, dat het
zine «geme
Die gemeen
Zondvloed,
weer inkrimp
kent ons de
God ons mi
gegeven in e
Tot drie
teit nadruk.
Berst schri

Daarom
hegeerlijk
om hune
eeren.

Vervolgens

Daarom
eerende be
hebben het
gebruik te

En ten de

En gelij
God in er
overgege
dingen, die

Over deze
heenzelen. I
van hooge
dient te wo
geschiedkundi
en achteruitg
van den Chri
een werk G
te sterk. Er
tot drie male
overgegeven
leiding van e
Dank zij de

Onder de m
om het dwaze
Philpot, de z
den ridder uit
wijs heeft hij
studeerde hij
daar in de ke
men, vooral d
verklaarde Bal
Engeland en S
die van de gr
getuigen. Or
den Engelsche
te houden, toe
was en van k
van Maria.
De beschuld
vroeg in geva
Na zijne st
verlangen, om
Italië, naar Ro
van Venetië n
nik tegen, die
van ketterij b